

Ministerie van Infrastructuur en Milieu
Directie DGW I
Mevrouw ir. A.G. Nijhof, MBA
Postbus 20904
2500 EX Den Haag

Contactpersoon
dr. ir. I. Tánczos

Datum
28 juni 2011

Ons kenmerk
ENW-11-04

Onderwerp
Eindrapport ENW-Omrekencommissie

Telefoonnummer
06 11 52 64 58

Bijlage(n)
Rapport nr. ENW-O-11-14

Uw kenmerk

Afschrift aan
A.J. Naarding

Geachte mevrouw Nijhof,

Met trots bied ik u het rapport aan van de op uw verzoek ingestelde ENW-Omrekencommissie onder voorzitterschap van de heer W.G. Epema. De commissie heeft in de afgelopen maanden dit rapport opgesteld ten behoeve van het project 'nieuwe normering', onderdeel van het Deelprogramma Veiligheid van het Deltaprogramma (voorheen Waterveiligheid 21ste eeuw). Ik hoop op deze manier een positieve bijdrage te leveren aan het proces om te komen tot overstromingskansbenadering voor onze dijkringen.

In het rapport wordt een handreiking gedaan die het mogelijk maakt om de zogenaamde economisch optimale overstromingskansen per dijkkring(deel) te kunnen vergelijken met de bestaande normen die uitgedrukt zijn als overschrijdingskansen per dijkvak. Daartoe heeft de commissie factoren vastgesteld waarmee kan worden bepaald hoe groot de noodzakelijke overschrijdingskans per dijkvak moet zijn om een dijk te ontwerpen die leidt tot de gewenste overstromingskans per dijkkring(deel). De ontwerpregels uit de huidige Leidraden vormen hierbij de basis, maar er wordt daar bovenop een aantal aannames gedaan over de verdeling van de zogenaamde faalkansruimte. Bovendien wordt er gebruik gemaakt van de nu beschikbare rekenresultaten van het project Veiligheid Nederland in Kaart 2. De vastgestelde factoren moeten gezien worden als richtinggevend voor de verhouding tussen de overschrijdingskans en de overstromingskans, maar niet als absoluut geldend.

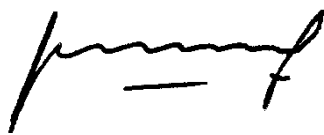
Voor het ENW is het gebruik van de factoren een startpunt van de ontwerpwerkzaamheden die onderdeel zijn van de invulling van een veiligheidsopgave. Om te komen tot een optimaal ontwerp voor een waterkering moeten varianten met meerdere factoren worden doorgerekend. Hierbij wordt recht gedaan aan het feit dat de gerapporteerde factoren een soort van gemiddelde zijn. Er moet dus ook worden gekeken naar de onder- en bovengrenzen. Maar bovenal moet er rekening worden gehouden met andere faalmechanismes dan overloop en overslag. Dit kan leiden tot andere keuzes in het ontwerp

van een waterkering dan wanneer er vooral naar de hoogte wordt gekeken, hetgeen wordt gestimuleerd door het gebruik van een overschrijdingskansnorm. Dat is ook de reden dat het ENW de sterke voorkeur heeft om eerst de overstap te maken naar een norm in de eenheid overstromingskans. Het ENW begrijpt echter de wens om de bestaande normen te kunnen vergelijken met de berekende economisch optimale normen. In het rapport wordt daarom desondanks een bruikbare methode gepresenteerd om met de overschrijdingskans te kunnen werken.

In het Nationaal Waterplan is het voornemen uitgesproken om over te stappen naar de overstromingskansnorm. Ik wil er voor pleiten om de omrekenfactoren niet te gebruiken om de nieuwe normen eerst vast te stellen in de eenheid van de overschrijdingsfrequenties en pas later over te stappen naar een overstromingskansnorm. Daar de overstromingskans per dijkkring in zijn algemeenheid hoger is dan de overschrijdingskans per vak is dit naar mening van het ENW moeilijk uit te leggen.

Ik vertrouw erop u met dit advies van dienst geweest te zijn.

Hoogachtend,

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'G. Verwolf', written in a cursive style.

Ir. G. Verwolf
Voorzitter Expertise Netwerk Waterveiligheid